POKROK ZÁPADU.

Vychází každý čtvrtek.

Redaktor a vydavatel: Jos Rosický.

Předplatné

[illegible]

OZNÁMENÍ.

[illegible]

"*Pokrok Západu*",
Omaha, Neb.
[illegible]

Entered at the Post Office at Omaha, Neb., as Second Class Matter.

Omaha, Neb. 16. února 1882.

Doba probuzení.

S potěšením uvítali jsme zprávu o založení české aliance v Butler Co. Neb. an považujeme to za známku, že čeští voličové počínají se probouzeti z velké netečnosti k otázce, která jest životní otázkou této země. Nemáme a nemůžeme pochybovati, že čeští voličové souhlasí s hostím protimonopolistickým; však to nedostačí. Musí býti též organisace, spojení. Jen spojením lze cíle dosáhnouti. Trefuje podotýká náš dopisovatel z Linwood v dnešním čísle, že jestli peníze až dosud vládly, bylo to pouze proto, že nebylo proti nim organisace. A jest nejvyše na čase, aby se k organisaci přistoupilo. Každý kdo jen poněkud pozoroval běh událostí, musí vědět, že celá země čím dále tím hlouběji zapadá v moc monopolů, v jichž řadě první stojí monopol železniční. Poukázali jsme nedávno k tomu, kterak dráhy vládnou zemi, ovládajíce úřady, soudy, sbory zákonodárné, ba již i ruce po uchvácení celého obchodu a průmyslu vztahují. Poukázali jsme k tomu, kterak dráhy rozhodují, jakou cenu rolník za své plodiny obdržeti a za vše co kupuje platiti má, an úplně dle libovůle své stanoví ceny dopravy; poukázali jsme též k tomu, že v tomto státu hodlají se dráhy zmocniti celého obchodu obilního, tím že samy zmocní se skladů obilních a nedovolí jiným při drahách sklady stavěti. Jak dovedou ničiti ty obchodníky, kteří by vzdor jim chtěli v obchodu obilním setrvati, to zvěděli jsme osobně nedávno od jednoho českého obchodníka ze západu. Vyprávěl nám, že jen někdy, z milosti, poskytnou mu železniční vůz pro Chicago neb St. Louis, však pro železniční Elevator v Omaha mají vozů stále dost, to může nakládat a posílat obilí každodenně. Jestli však do železničního Elevatoru obilí posílá, musí buď nevyhnutelně mnoho tratiti, neboť vzdor tomu že v okolí jeho samé pěkné obilí a on bedliv toho, by jen pěkné naloženo bylo, přijímají zde v elevatoru jeho dobré obilí druhé třídy do třetí, — rozdíl 40 až 50 dolarů na káře, — 10 až 15c. na bušli.

Pěknou illustrací k libovůli drah v Nebrasce jest též následující: Dovoz bušle pšenice z Council Bluffs do Chicago, 500 mil, stojí 22 centů, tedy 4 a dvě pětiny centu za 100 mil; dovoz bušle pšenice 100 mil v Nebrasce, řekněme z David City do Council Bluffs, stojí 15 centů, — více jak tři kráte dráže, než za řekou Missouri.

Nechť ohlédneme se na kteroukoliv stranu, všude vidíme onu lakotnou hrabivost drah, která vše eno na se strhává na úkor obyvatelstva. Uvažme jen otázku daní. Kdežto všechen majetek oceňován jest se za třetinu skutečné ceny, cení se, jak při minulém sjezdu aliance dokázáno, železniční majetek na desetinu, tak že dráhy platí pouze as jen třetinu daní než by měly. O co dráhy platí méně, o to veškeré poplatnictvo musí ovšem platit více, čili jinak řečeno, kdyby dráhy platily svůj spravedlivý díl daně, platilo by ostatní poplatnictvo o to méně. Dotýká se tedy železniční monopol citelně kapes našich mnohými spůsoby, na všech stranách. Však co horšího, on svírá nás i v pouta despotismu, an ovládá pomocí zaprodajných časopisů obě strany politické, konvence či sjezdy obou stran, předpisuje, kdo mají býti naši ředitelé a naši zákonodárci, jaká naše správa obecná i státní, jaké naše zákony státní i všeobecné. A i v této věci, tak jako ve svém otroptví, vystupuje tím dále tím drze a směleji. Pod roukou šetrnosti a volnosti stahuje tím dále tím pevněji kolem nás pouta despotismu. A věru nebyli by jsme hodni svobody, kdyby jsme dále nechali se poutati, an zbraň v ruce máme k rozbití okovů. Pro menší dítek než nyní nám se děje, pozvedli zhraně před 100 lety obyvatelé této země, aby ji zbavili nadvlády anglické. Pro dosažení cíle svého nasadili životů i jmění, zakusili a přetrpěli strup nevýslovných. Obětavosti jejich svoboda dobyta a nám, kteří ovoce obětavosti jejich požíváme, patří, aby jsme ji chránili a budoucím pokolením zachovali. Od nás nevyžaduji se obětí krvavé neb peněžité. My máme pouze bříme toho, ten dobrou zakaleně, starého lesku navrátiti cestou šetrné, — zažíti hlasy. Ale jednotlivě, bez spojení, bez organisace, nevyhlídí se ničeho. Proto třeba jest všude, ve všech státech, zakládati na venkově aliance, v městech ligy protimonopolistické. Ty nechť přihlásí se k ústředním organisacím (aliance k Farmers State alliance, Mr. Barrows, Melroy, Neb. Secy.) a společným úsilím lehce se pak žádoucích oprav docílí.

Příští volba v Nebrasce bude velmi důležitá. Budou se voliti vůbec státní úředníci a celé zákonodárství; toto poslednější pak senators na místě Sanderse. Proto jest třeba se organisovati za včas a pak pečovati o to, aby se předešlo tomu, by dráhy nominace obou stran opět neovládly, jako se již po léta děje. Proto jest třeba připravovati se letos k čilému účastenství v předvolbách; totiž ve volbách delegátů do konvencí a tu opírati se vlivu železničnímu. Hlavní zřetel se musí ovšem bráti na nominace strany republikánské, která až dosud byla v převážné většině. Pakli by se podařilo vyprostiti nominace této strany neb obou z vlivu železničního, pak již bitva pro tento rok vyhrána. Pakli to by se nepodařilo, i tehdy zůstane sjednocená aliance mocným činitelem. Všech hlasů v tomto státu jest kol 80.000; republikánská většina obnáší 25.000. Hlasy rolníků tvoří v tomto státu čtyři pětiny všech hlasů a pakli by se zevrubná organisace po celém státu docílila, neměly by ji strany ignorovati.

Hlasovací právo ženským.

(Dokončení.)

Naší závěrku, že ženské mají více práva, více zákonité ochrany než muž, odbývají D. L. následujícím:

"Co tuto řečeno, není právě komplimentem pro muže. Je to smutné, že osvědčilo se býti potřebou, sdělati takové zákony, které chránily by ženu před mužem. Tu mimovolně musí každému napadnouti, že snad přece v celku jsou ženy lepší nežli muži."

Tím ovšem nezvracují naše tvrzení a nepochopujeme jak toto vésti může k závěrce, že ženy jsou lepší mužů. Kdyby tomu tak bylo, pak by mužové nebyli jim dali větších práv než sami mají. Vždyť snad právě ty zákony, ty výsady, zdělali mužové; ty nebyly od nějaké vyšší instance nám uštědřeny a jde z toho patrně na jevo, že mužové nechtí ženy zkracovati. Dále praví:

"Co týče se pak pohnůtek bažení po volebním právu, upíráme rozhodně, že dělo by se tak z libůstky anebo z přepychu. Z takých nemravných pohnůtek nemůže vznikati nic velkého, plod jejich jest jen špatnost.

Nuž, my naproti tomu opakujeme co jsme dříve řekli, že těch "také" žen [?] které pro hlasovací právo horlí, jest jen nepatrný počet a nerepresentují nikterak přání většiny. Kdyby bažení to vypíývalo z potřeby, pak bylo by všeobecným; jelikož není všeobecným, patrno že vyplývá jen z libůstky.

Náš důvod, že by ženské nemohly podrobiti se stejným povinnostem jaké zákon mužským ukládá, odbývají D. L. poukázáním k tomu, že ony mají jiné povinnosti, rovněž těžké, jako ku př. udržení lidského plemene. Však právě tyto povinnosti sotva dovolují jim zúčastňovati se záležitostí obecných, veřejných a když se bedlivě kol sebe ohlédneme, shledáme že ty, ženy které tyto povinnosti mateřské plní, nepožadují práv politických a že jsou to skoro vesměs ženy jenž nechtí býti ženami a nejsou matkami, které o práva ta se uchází. Žena skutečná, žena dobrá, považuje rodinu za celek, jehož zástupcem na venek jest muž; ona ví, že muž její nebude jednati ji na škodu; žena a matka dobrá svěří dojista ohtarávání záležitostí obecných s důvěrou v ruce svého manžela a syně. Pro ty samé těžké povinnosti jak žena má, nemůže zároveň zastávati povinnosti poroučí neb ředitelské. Po vůli část věku svého jest žena po zasnoubení svém stížena povinnostmi buď předchážející neb následující obtíže o udržení lidského plemene a v tomto stavu není schopna povinnostem porotce dostáti. Pomyslíme sobě jen, aby bylo několik žen zasedalo při přelíčení Guiteaua; aby po 11 týdnů byly drženy takřka v zajetí; jak škodná musilo by to důinkovat na slabé jejich soustavu tělesnou, když i silní mužové skoro podlehali a byly chvíle že se rozmohou. Což když by se ženy takové k tomu nalezly v situaci interessantní? A neb pomyslíme si, že by jsme měli co dětati se státním úřadem a přijdouce do kapitoly, zvěděli k naší mrzutosti, že paní governor nemůže nás přijmouti, an nalezá se v footinedělí; paní státní sekretář má pilno s praním plín a paní auditor pro jisté přirozené příčiny není v stvu nás přijmouti.

A neb pomyslíme si, že by manželka neb matka povolána byla k zasedání jen po týdnu za porotce, jak by to doma vypadalo s domácností a rodinou. K otázce této podotýkají ještě D. L.:

"Lež podivejme se na nestřídavost tvrzení Pokroku v tomto případě i z jiné strany. Bylo by spravedlivo a prospěšno zbavovati na tisíce mužů amerických práva rozhodného proto, že nejsou schopni k službě vojenské? Bylo by spravedlivo upříti právo volební tisícům lidem hluchým. Je nemohou zasedati v porotě? Zajisté že ne. Nebylo by to ani spravedlivé ani lidské.

Toto porovnání drobet kulhá. Mrsáci atp. tvoří mezi mužskými jen nepatrnou výminku, kdežto příčiny pro které ženy nemohou tyto povinnosti zastávat jsou u nich pravidlem a výminku činí právě jen ty ženy, které nechtí býti ženami a nejsou matkami. Podobně kulhá i porovnání snah o hlasovací právo v zemích despotických, se snahami zde o hlasovací právo žen. Tam jsou ti jenž o právo to žádají tak dalece uvědomělí, že dovedou je oceniti; zde jak jsme již kolikráte řekli, jest jen nepatrný zlomek žen, které pro právo to horlí, massa však, veliká většina, o ně nedbá, je nepožaduje; nač jim ho tedy vnucovat? Že fakticky většina nynějších voličů je neuvědomělá, to není důvodem dobrým, proč by se počet takových voličů měl rozmnožiti. Mnoho, většinu, nynějšího zla, nynější korupce, nynější možnosti zvolení nehodných kandidátů lze stopovati k neuvědomělosti voličů. Rozmnožením voličů toho druhu by toto zlo musilo jen zrůsti. Naděje, že by *snad* mezi ženskými nebyla taková korupce jako mezi mužskými, není ničím oprávněna. Své hlasy prodávají jen lidé zásad prosti a politických zásad u massy ženských hledati, bylo by asi marno, — za pestrou stužku koupil by se hlas u nich tak, jako koupí se za sklenici piva u neuvědomělého voliče mužského.

"Ze začátku žena nepotřebovala by jiného než optati se poctivého jí známého muže, kterého kandidata by jí odporučoval k volení."

Ano! Ale vyhovělalíž by této potřebě? Ptalalíž by se vždy, neb z většiny, *jen* poctivého muže? Poučujelíž nás zkušenost, že neuvědomělí voliči ptají se vždy *jen* poctivých mužů a u nich porady a poučení hledají? Nenílíž skutečností, že mnohem snáze padají v nástrahy nepoctivých? Nemůžeme se tedy ze skušenosti kojit nadějí, že by ženy činily jinak.

Apropos! Dělnické Listy uštěpačně pravily, že Pokrok se v této věci nepochybně schoduje s "Hlasem." Nevíme. Možná. Však nebylo by na tom nic tak podivného. My nemáme s náboženstvím co dělat a úplně na tom nezáleží, zdali se shodujeme neb ne s listem náboženským v některých věcech. Dělnické Listy a socialisté vůbec však jsou protináboženské a v tomto požadavku shodují se úplně s temperencláštskoprotestantským kněžstvem. Ba hrají mu i do rukou. Neboť kdož by byli ti poctiví a důvěrní rádcové žen v politických věcech? Kdo jsou jimi nyní již v mnohých věcech? Kněží! Ti by politickou moc a váhu žen nejlépe dovedli využitkovat a že socialisté horlí proto, aby se jejich vlastním nepřátelům moc a zbraň do rukou dala, to se špatněji srovnává než Pokrok Západu s Hlasem.

My v tomto hledání rady vidíme jen dvě cesty. Buď by ženy hledaly a poslechly rady svých manželů a pak jest otázka, proč jim dávat právo hlasovací? Či jen proto aby počet voličů stejnoměrně byl? Či jen proto aby každá rodina měla 2 hlasy pro jednu stranu na místo nynějšího jednoho? A neb by ženy hledaly a poslechly rady jiné; řídily by se v politice od mužů svých; zavlekly by spory politické ke krbům rodinným a k těm mnohým příčinám nespokojenosti domácí přidružena byla by ještě jedna, různost v politice. V tom pádu těšme se, jaké poměry rodiné tak rážné, rájské, věhec, že k vůli snadné drobet rozbroje by nedošlo, a neb máme příčin k rodinným neváram více než dost v nedokonalosti lidské, než abychom je rozmnožovali ještě různicemi politickými?

O našem upozornění, že požadavek hlasovacího práva žen vychází v první řadě od temperenčních fanatických popů a jejich žen a že proto jest třeba požadavku tomu odpor klásti, rozepisují se D. L. následovně:

"Jaké převrácené to a škodlivé pojmy! Tedy se na to, jak návrh je dobrý, ohled na to, z které strany vychází, se má ušetřit! Pokud si strana nám protivná nějaký dobrý, třeba i nám prospěšný návrh, musíme býti proti němu, právě proto, že vyšel ze strany protivné a nikoli od nás! Takové "instanenty" nejsou moudré, vyhoví na nejvyšší škodliveé a zavrhoví hodné. Co pak stížnosti v pití se týče, nebylo by vrženo na občany jako zavedením tak velké zlo. Nejmé lutejmi temperenčáři, zavrhujeme rovněž náboženské základy, zničné vypověď a na nichž se chce opevniti, ale jsme pevně přesvědčeni, že obmezením prodeje lihových nápojů předešlo by se mnohému zlu. Co vrátí stane se v opitství! Jak ohromné spousty báty byly již ovlaženy na člověčenstvo tímto zlem! Kolik muže přivedlo rodinu svou na místo opitstvím! Kolik synů ztrácelo své matky, mnoho-li již zřídlo nádledkem opitství! Kolik bílí samo přivedlo se opitstvím do hrobu! Nejlepším prostředkem proto tomu bude ovšem jednou vzdělanost, ale — než se to stane! Máme za to, že přímější zákony, které obmezovaly by prodej jedu, (čímž skutečně také lihoviny z většiny jsou), byly by na velký prospěch občanstvu, dokud toto nebude tak vzdělána, aby výjimkou byl člověk, který nedovede se opanovat."

Myslíme, že *našim* čtenářům netřeba podotýkat, že odporujíce tomuto požadavku, poněvadž vychází ze strany temperenčářské, činíme tak pouze jen proto, že nekalých výsledků očekáváme a ne jen z pouhého justamentu. I my sdílíme s D. L. náhled, že nemírný chlast jest zdrojem velikého zla, ale i Dělnické Listy musí doznati, že nechtí úplný temperenc. Však temperenčáři a skoro všichni ti jenž horují pro hlasovací právo žen (vyjma snad socialisty) *chtí úplnou zápověď výroby i spotřeby* lihovin. Chtí ji v Nebrasce, chtí ji v Kansasu, Iowa, Wisconsinu i všude jinde. A takovou zápověď, jakou by dojista ani D. L. neschvalovali, chtí nám temperenčáři uvrhnouti na krk pomocí hlasovacího práva žen. Jim se nejedná o obmezení zla, nýbrž o úplné zamezení pití. K vůli tomu že jeden ze sta neb z tisíce nedovede svojí vášeň chlastounskou potlačiti, má se těm ostatním 99 neb 999 zkrátit osobní svoboda, kterou střídmě a rozumně používají. Tak stojí věci ve skutečnosti. Dělnické Listy se ovšem mohou smáti do hrsti a udíleti rady jiným, vykládati své ideály. Ve světovém městě New Yorku to nikdy nedojde k úplné zápovědi jako je v Kansasu, Maine atp., ale my z příkladu sousedního Kansasu vidíme a poznáváme, kam to může též dojíti v Nebrasce a po celém západu, vyjma snad několik velkých měst. Proto i z té příčiny jsme proti hlasovacímu právu žen a s námi, trváme, 99 z každého sta českých voličů. Doufáme také, že až dojde k hlasování, zachovají se čeští voliči v Nebrasce dle rady Dělnických Listů a budou hlasovati pro to "co je pouze spravedlivé, lidské a žádoucí ku prospěchu celku," totiž pro osobní svobodu a proti hlasovacímu právu žen a temperenci.

Dějiny politických stran ve Spojených Státech.

(Pokračování.)

Sjezd tento byl pověstný "sjezd hartfordský." Po něm brzy uzavřen byl s Anglickem mír a tím odstraněna i potřeba, odbývati sjezd pozdější, jak navrhováno. Zdá se, že účel sjezdu byl zcela zákonitý. Však jelikož odbýval se tajně, povstala doměnka, že se v něm jednalo, ba snad i usneslo o odtržení od Unie. Po letech byli účastníci nuceni v sebeochraně uveřejniti zápisky sjezdu, aby dokázali, že nechovali žádné zrádné úmysly. Však i to nepostačilo k vyhlazení prvního dojmu. Ani strana federalistická, která sjezd způsobila, ani politikáři strany té, jenž v sjezdu zasedali, nebyli nikdy více proti podezření, které zanechal tajemný sjezd hartfordský.

V únoru r. 1815 došla kongresu vítaná zvěst o uzavření míru. Byla vítána vládě, která následkem neskutečností nalezala se v nesnázích finančních; byla vítána federalistům, kteří od počátku byli proti válce, ba i samé straně válečné byla vítána, an tato odvážila se k válce jen proto, že Anglicko zapleteno bylo v boj s Francií a nyní se soustředěných sil jeho obávali. Proto mír, kterým nezlekán ani jeden z cílů pro které válka započata, vítán s radostí, která by bývala přimoženější ustřelilejšímu ukončení války.

S ukončením války zanikla též strana federalistická co celek, an strana národní, a zbývající federalisté vstali se organisace národní i dalších všeobecných zápasů volebních. Národní celý tvořil jen jednu stranu, jejíž zásady nebyly ani zcela federalistické, ani zcela republikánské, dle původních pojmů. Hlavní zásada federalistické strany, utržení a trvání ústřední vlády, přijmali republikáné ponenáhlu, když sami k vládě se dostali a se zkušenosti nutnost toho uznali. S druhé strany opět federalisté, když ocitli se v menšině, v opposici, přijmali hlavní republikánskou zásadu za svou, totiž obmezení moci vlády ústřední.

Čtrnáctý kongres sešel se k prvnímu zasedání dne 4. prosince 1815, maje převážnou většinu republikánskou v obou sněmovnách. Henry Clay zvolen opět za předsedu sněmovny. Kongres zaměstknával se pouze záležitostmi vnitrozemskými, které žádných tuhých zápasů nevyvolaly. Cla byla o něco zvýšena a ze směru debat bylo pozorovati, že mezi republikány zmáhá se náhled, že by zvýšením cel mělo se poskytnouti ochrany takovému průmyslu, jaký vznikl během války a nyní ohrožován byl přívozem levnějšího zboží z Anglicka. Však dále než k debatám nedošlo. V dubnu 1816 prošel zákon, kterým dala se na 20 roků výsada národnímu banku. Zákon ten sestaven dle vzoru onoho, jemuž republikáné po 25 roků před tím odporovali a projití jeho svědčilo o tom, že od svých dřívějších zásad značně upustili. Kongres odročil se 30. dubna 1816.

Kandidáti presidentství byli jak obyčejno v poradách kongresních nominováni. Republikáné nominovali opět Virginiana, James Monroe, za presidenta a D. D. Tompkins za náměstka. Zbytky federalistů hlasovaly pro Rufus King z New Yorku za presidenta, ale neshodli se o žádném kandidátu pro úřad náměstka. Vítězství republikánů v listopadu bylo úplné. Federalisté zvítězili pouze ve 3 státech, Massachusetts, Connecticut a Delaware. Druhé zasedání čtrnáctého kongresu zahájeno bylo dne 2. prosince 1816. Indiana přijmuta za stát dne 11ho téhož měsíce. Zasedání skončilo se skoro úplně bez zápasů. V únoru r. 1817 čítány hlasy a shledáno, že Monroe obdržel 183 a King 24 hlasů pro presidenta, Tompkins 183 a různí jiní kandidáté dohromady 34 za náměstka. Monroe a Tompkins proto prohlášeni za zvolené. Kongres odročil se dne 3. března 1817 a druhý den nastoupil nový president svůj úřad.

(Pokračování.)

NOTICKY.

‡ Panu J. W. Polcarovi, výpomocnému úředníku senátu státu Ohio, jsme povinni díky za zprávu ředitelstva trestnice, ředitelstva ústavu pro hluchoněmé a zprávu inspektora dolů.

‡ Chicagská "Svornost" hájí rodáky tamější proti našemu nedávnému tvrzení, že Češi v Chicago nejsou v úřadech a obecní správě vůbec tak zastoupeni, jak by dle číselného poměru k celku býti měli, býti mohli. V úvodu ku článku svému praví, že prý P. Z. má na české Chicago "zkřesáno." Jak pak na tu myšlenku přišla? Snad ——, nu, nechcem se něčeho domýšleti, ale podotýkáme, že vytýkajíce Chicago jeho netečnost v politice, činili jsme to jen proto, aby jsme to milé české Chicago k lepší činosti povzbudili. *My* nekáráme obecné vady nikdy proto jen, že by jsme na toho jehož se týče měli "zkřesáno," aniž ukrýváme obecné vady toho, kdo by v nějaké zvláštní přízni u nás stál. — "Svornost pak vypočítává kolik předníků českých Chicago má, — čestných i s platem, — dohromady 21, — policistů, učitelek (!) listonošů atd. Jest to ovšem něco, ale málo, příliš málo. A jestli to málo vykoupeno jest tím, že všichni Čechové musí pana Harrisona uznávat za "nejlepšího mayora co kdy Chicago mělo," pak nestojí to za "kupní cenu." Zvoleného úředníka mají Češi tamější jen jednoho, konstebla, a ten ještě v úřadě není. A to jest právě věcí nejhlavnější. To dokazuje, že jsou Čechové chicagští k volbám netečni, k politice lhostejni. Není prý v Spoj. Státech druhého města, které by se s tolika úředníky českými mohlo pochlubiti; však také není druhého velkého města [vyjímaje snad Cleveland] kde by byli v tak velkém číselném poměru k celku, jako v Chicago.

Od knihkupce p. F. A. Urbánka došla nám se stopercitní odvetu na to, co Chicagská "Svornost" o něm a o obchodu knihkupeckém napsala. Ač celý spor mezi Urbánkem [Urbánkem a Geringem] není českým světu známý a ač mimo to "Svornost" sama odvetu Urbánkovu otiskla, neusnášíme se potřebné nám řádně tímto mnohoto sporem, který z mezi stránkami vykořeňovati podílá, obšírněti. Podotýkáme pouze, že p. Urbánek v odvetě té oznamuje: Od nového roku (1882) podle každému, kdož nejsa se mnou jistě ve spojení sám mi z Ameriky napsal buď poukázkou poštovní nebo v rekom. dopisech smer mému, za cenu krámskou, nic od nakladatelův odnesu, vyplácení až do Ameriky nové jakékoliv knihy (nikoliv antikvarní nebo časopisy) v klíkových pěkách a při zakázce najednou za 5 zl. rak. mého bude takou stěžku i rekomandovati. Nacházejí se tedy tím příležitost každému, objednati si knihy z Čech levně, za cenu jak v Praze a prodávají, tedy levněji nad to je na venkově lacného obdržení. Adresa jest: F. A. Urbánek, Knihkupectví čís. 22 Perlingerská třída v Praze.

‡ S tímto novorokem nastoupil Sokour svůj hostinský rokník. Časopis tento, který týdně a již v mnohých a dvou listech vychází, jest výtečným listem pouhým a zábavným a odpovídá jej vlastní všem českým, nejmenší ale spoustomystným českým. Každé číslo obsahuje podstatnou sdělení z našich výstavních s hrotopisem, ukázky umělecké a pamětihodnosti architektonické, vyobrazení krajin a časových událostí atd. Pro příklad uvádíme obsah čísla 1: Výstavní stavby krále Jiřího Poděbradského; Lorettská kaple na Hradčanech; Bořitích Smetana; Bude na jaseře Bejkalském; Dvě vyobrazení z kasatenky v divadle vídeňském, — rozsah práce ať nejtěžších. Obsah zábavný jest: Vyvolený s povolaný, novelka; Příspěvky k české etymologii prostonárodní; Bohemia, povídka ze vrbského; Popisy a vyvolávky k vyobrazením; Humanitosti; [Z vědeckého a literárního života, z literatury, výtvarné umění, přírodopis, cestopis, pověsti, anekdoty, humor.] Z toho mezi čtenáři, že obsah jest prostavý a romantický. Úprava jest velmi pěkná, tak že *Sokour* jest nejen okrasou každé knihovny, ale i chlubnou literatury naší. Předplatné jest poměrně levné, — do Ameriky i s poštovní zásilkou 12 zl. 10 kr., tedy asi $5.20. Administrace nalezá se v Jindřišské ulici č. 901—II v Praze.

‡ Dobré nám český seznam semen, zahradních, květinových, lučních i polních, s návody ku pěstování zelenin, květin atd. vydaný p. Ant. Novákem v Milwaukee Wis. Jest to úhledná knížka 32 stránková, obsahující mnoho vyobrazení a poučných popisů i navodení. Zašle se každému na požádání zdarma. Adresa: Ant. Novák, P. O. Box 236, Milwaukee, Wis.

Plat doktorům. — Plat doktorům jest věc, která mnohé zajímá. Myslíme že obyčejně čítají $2.00 za návštěvu: což by stálo do roka toho kdo by po celý ten čas byl nemocen přes $1000. A jedna lahev Hop Bitters využita v čas, ušetřila by těch $1000 i celoroční nemoc.—Ed.

Ku sňatku

pana Al. G. Mallata
Z WILBER, NEB.
se slečnou
Františkou Doubravovou,
Z NORTH BEND, NEB.
odbývaném v North Bend dne 15. t. m.
Skládá své nejupřímnější blahopřání
J. R.

ZE SALINE CO. NEB.

Dvojnásobné blahopřání

Nížepsaní účastníci dvojnásobného sňatku
p. J. Hes se slečnou Marií Havlíček,
a
p. A. Havlíček se slč. K. Trambovou,
odbývaného ve čtvrtek dne 9. t. m. v příbytku pp. rodičů, Jos. Havlíčka, smířením sudím p. A. Šimonkem, cítí se povinni vyslovit nejen srdečný dík za skvělé pohostění a připravení zábavy, jaké zde při takové příležitosti ještě nebylo, nýbrž i složiti své nejupřímnější blahopřání oběma novozasnoubeným párkům.

Jos. Šesták, Ant. Šimonek,
Jos. Kopecký, I. M. Wolf.

Z Knox Co. Neb.

ÚMRTÍ.

Oznamujem všem našim přátelům a známým se srdcem bolem krvácejícím, truchlivou zvěsť, že náš milovaný synáček

† VÁCLAV †

se od nás na věčnost odebral, totiž dne 28. ledna v 10½ hod. večer, po šestidenní nemoci, na záškrt. Byl stár 3 roky a 3 měsíce a náš jediný a milovaný synáček. Všechny léky byly marny, nic nespomohly.

Též vzdáváme vřelé díky všem přátelům, sousedům a známým, kteří s námi našeho milovaného jedináčka ku hrobu doprovodili a bol spolu s námi sdíleli. Truchlící rodiče:

Antonín a Cecilie Dušek.
Verdigris Valley, Knox Co, Neb.

DO OMAHA.

POSLEDNÍ MAŠKARNÍ PLES

v této sezoně bude se odbývati
— v síni —

J. Svačiny,

V PONDĚLÍ DNE 20. ÚNORA

Nejlepší maska obdrží premii	5 dol.
Vstupné: Maska	**50c.**
Každý pán nemaskovaný	**50c.**

Dovolují si přátelé své zváti k této zábavě, jež v pravdě bude vynikati nad všechny dosud u mně pořádané.

S úctou JAN SVAČINA.

PREMIE PRO ROK 1882.

Jak zhotovíme, poskytujeme tento rok naším předplatitelům opět premii a sice tentokrát výtečný kapesní slovník, pravidlu vzorné jako a jak jsme jej předplatitelům.

Každému odběrateli, který do konce roku 1882 s Pokrokem Západu předplatí, a sice to předplatí, poskytujeme

Zdarma

krásnou a pravou zlatolitou

Česko-Am. Kuchařku,

[illegible]

Gustav,

[illegible]

Srbská princezna v harému,

[illegible]

Prof. Lad. Klácel,

[illegible]

Jan Hus,

[illegible]

Jan Žižka,

[illegible]

James Abram Garfield,

[illegible]

Pohled na Omahu,

[illegible]

Seznamu knih.

Kde více než jedna kniha pod jedním číslem uvedena, tisíc všechny dohromady jedna pravdu:

1.) KOMOŘÍ LASMAN, romána od Karlóvce, 400 stran, cena 60 centů.

2.) NEVĚSTA Z ORSKÉ HORY, romána od Karlóvce, 208 stran, cena 35 centů. — SVĚTNÍČKY ARKYŘOVÉ, romána od Karlóvce, 214 stran, cena 35 centů.

3.) PAUL VERNYNO, romána od Karlóvce, 400 stran, cena 60 centů.

4.) RODINA V ÚDOLÍ, romána od Karlóvce, 128 stran, cena 25 centů. — ZÁSTUPCE, romána od Karlóvce, 304 stran, cena 50 centů.

5.) HOZMARNÁ ŽENA, romána od Karlóvce, 216 stran, cena 40 centů.

6.) BŮŽE TYSTELENSKÁ, romána od Karlóvce, 196 stran, cena 40 centů.

7.) SOUKOJENCI, romána od Karlóvce, 400 stran, cena 50 centů.

8.) ŠŤASTNÝ SŇATEK, romána od Karlóvce, 120 stran, cena 15 centů. — VALDEMAR KLAIN, romána od Karlóvce, 174 stran, cena 20 centů. — SESTRA A BRATR, povídka od F. Tesaře, 88 stran, cena 15 cts.

9.) BURSOVNÍ ŠPEKULANT, romána z franc. od A. De Lavergne, 4 díly, 816 stran, cena 50 centů.

10.) NÁRUŠIVOSTI, romána od Ž. Švarcové, 254 str., cena 30 centů. — POVÍDKY ZE ŽIVOTA, od F. S., 192 str., cena 30c.

11.) OPUŠTĚNÉ, romána od Ž. Švarcové, 210 stran, cena 30 centů. — OSTAFEK, romána ze života polských emigrantů, 186 str., cena 30c. — PENÍZE A DUCH, americký romána od Hoppinea, 294 stran, cena 30c.

12.) TAJEMSTVÍ LADY AUDLEYOVÉ, romána z angl. od Braddonové, 540 str., cena 60c.

13.) KNIHA PRO HOSPODYNĚ, od dr. J. Lambla a j., 398 str., cena 50 centů.

14.) MATKA, VYCHOVATELKA DÍTĚK, prospěšné rady rodičům od Tessův, 66 str. cena 25 cts. — SEDM HŘÍCHŮ, od dr. J. Palackého, 48 str., cena 20c.

15.) OBRAZY Z DĚJIN NÁRODŮ STAROVĚKÝCH, od prof. J. Šafránka, 144 str., cena 30c.

16.) TUŽBY VLASTENECKÉ, epištoly, básně a řeči V. Vlčka, 278 str., cena 60c.

17.) VČELAŘENÍ, sepsal I. Uhlík, včelař, 218 str., cena 65 centů.

18.) VZORNÉ DÍTKO, sbírka básní, 232 str., cena 60c.

Kterýkoliv z těchto výše uvedených spisů obdrží každý předplatitel, kdo na rok předplatí, zdarma. Následující spisy poskytneme co premii proti malému doplatku:

19.) NOC NA JEZERU BULARSKÉM, román od Karlóvce, 1320 str., cena $2.00, poskytneme za doplatek $1.00.

20.) PANENSKÁ VĚŽ, román od Karlóvce, 790 str., cena $1.60, poskytneme za doplatek 50c.

21.) PORUČNÍK, román od Karlóvce, 736 str., cena 75 centů, poskytneme za doplatek 25 centů.

22.) POUSTEVNÍK NA SKÁLE SVATOJANSKÉ, román od Karlóvce, 720 str., cena 75c., poskytneme za doplatek 25c. centů.

23.) BEZEJMENNÉ, román z anglického od Collinse, 580 str., cena 75c., poskytneme za doplatek 25c.

24.) NAUKA O ÚČETNICTVÍ, od J. Fidlera, 214 str., cena $1.00, poskytneme za doplatek 25c.

25.) ZÁKLADOVÉ PORODNICTVÍ pro lékaře, od Dr. Čeňka Křížka, se 136 vyobrazeními, 656 str., cena $3.50, poskytneme za doplatek $4.00.

Kterýkoliv ze spisů těchto poskytneme též každému předplatiteli za cenu při něm uvedenou.

Libuše.

Jako po všechny předcházející roky, máme opět letos zásobu románů vydávaných spolkem LIBUŠE a více běhy I, II, III, IV, V, IX a X. Každý běh, čili ročník, obsahuje 6 až 8 svazků 1000 až 1300 stránek velmi dojemných a poučných románů. Až dosud poskytovali jsme knihy Libuše všem kteří se předplatili, za nepatrný doplatek 80 centů, letos však

snížili jsme cenu na 60 centů za běh,

tak že při běhách 6 sešitových přijde každý sešit, majíc průměrem 200 stránek, na pouhých 10 centů, a při běhách 8 sešitových na 7½ centů. Zároveň, aby jsme našim předplatitelům poskytli příležitosti, lacino knihovnu si zříditi, poskytneme každému i více běhů za tu cenu.

Pro neodběratele, neb ty kteří předplaceno nemají, obnáší cena běhu Libuše $1.00.

Opsah běhů které na skladě máme jest následující:

Ročník II: LAMPÁŘOVA SCHOVANKA. Americký román od M. Kummingeové, 3 díly. — VDOVA A DĚTI JEJÍ. Román od Žofie Švarcové. ZE ŽIVOTA ŽENSKÉHO. Výbor spisů Ottilie Wildermuthové. — SLEČNA Z MALPEIRU. Novela z francouzského od Jindřišky Arnaudové. — Celkem 6 svazků, obsahujících 1140 stran.

Ročník III: SVĚŘENSKÝ STATEK. Román od Emilie Flygaré-Karlénové, 4 díly. — JINDŘICH DUNBAR. Román ze života, 4 díly. Celkem 8 svazků, obsahujících 1180 stran.

Ročník IV: TEN PRAVÝ, ROMÁN od M. Žofie Švarcové, 4 díly. — SKJUTSKÝ HOCH. Román od Emilie Flygaré-Karlénové, 2 díly. Celkem 6 svazků, obsahujících 1044 stran.

Ročník V: JANE EYRE, SIROTEK LOWOODSKÝ, 4 díly. ŠLECHETNÝ ŽIVOT, 2 díly. — Celkem 6 svazků, obsahujících 1096 stran.

Ročník X: TŘIŠTĚ ŽIVOTA, román z anglického od Will. Makepeace Thackeraye. Překladl V. K. Mourek. 3 díly, 6 svazků, obsahujících celkem 1008 stran.

Těm

kdož by nepřáli si kalendář neb jinou s premií svrchu uvedenou a měli by raději místo ní sešit "Libuše," poskytnut bude tento za doplatek pouhých 10 centů.

Pepsin, rebarbora, mužíček a hořčec

jsou hlavní součásti Brownovy Pepsin Tonic. Zkuste tento oblíbeného lék proti nestrávenosti a budete vyléčeni. Na prodej u všech lékařů v Omaha.